

vold Sørensen gav efter og optog en Ændring om Kvinders kommunale Valgret, medens jeg nu som Minister foreslog Statsvalgret for dem, saa glemmer det ærede Medlem jo to Ting. Han glemmer, hvad jeg tidligere har oplyst om, at naar jeg i sin Tid bekæmpede den Ændring, var det, fordi jeg var bange for, at denne, der oprindelig ikke fandtes i det ministerielle Forslag, skulde forhindre den kommunale Valgrets Udvidelse, som jeg var en Tilhænger af. Men det ærede Medlem glemmer ogsaa, at naar jeg som Minister gaar til at foreslaa Statsvalgret for Kvinder, saa er der mange Meningsfæller af det ærede Medlem i Højre, der ere enige med mig derom. Det ærede Medlem kan jo spørge sin Meningsfælle fra Frederiksværk (Parkov), sin Sidemand, det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Halsted) og flere andre Medlemmer, der i det Tidsrum, der er gaaet, siden Spørgsmaalet om en Forfatningsforandring først rejstes, have givet deres Tilslutning til Tanken om Kvinders Statsvalgret. Hvad er det, vi her staa i Begreb med at gøre, og hvad er det, man fra forskellig Side bebrejder os? Det, som vi her staa i Begreb med at gøre, er, at vi som Ministre vedkende os det Standpunkt, vi indtog i Fjor som Opposition, det er, at det Parti, der nu er det ministerielle Parti, holder fast paa det Standpunkt, som Partiets Medlemmer indtog i Fjor under Forhandlingerne om det da foreliggende Grundlovsforslag.

Men efter at vi i Fjor have taget Standpunkt til Spørgsmaalet om Grundlovsforandringer, saaledes som det Forslag, her foreligger, lyder paa, have vi haft Folketingsvalg, og ved dette Folketingsvalg stod vi overfor et radikalt Parti, der søgte at rejse Befolkningen for en hel Grundlovsændring, for en samlet Forfatningsforandring. Vi, der stod som Opposition imod den daværende Regering, fraraadede i Fjor at tage Spørgsmaalet om en samlet Grundlovsrevision op under et. Vi foreslog at tage det i to Afsnit. Vi foreslog at begynde først med en Reform af dette Ting, saa at dette Ting kom til at hvile paa et mere retfærdigt Grundlag, end det nu gør. Thi det kan ikke nægtes, at det er et uheldigt Forhold, der er kommet til Stede, at der er Valgkredse paa over 60,000 Indbyggere, medens der er Valgkredse paa under 16,000 Indbyggere. Dette Forhold er jo urigtigt og bør forandres. Men vi mene, at idet man forandrer dette Forhold, bør man bi-

drage sit til, at Folketinget bliver et mere tro Spejlbillede af Befolkningen, end det er, og kommer til at hvile paa et bredere Grundlag, end det nu gør. I den Kamp, der stod paa Valgdagen den 20. Maj, sejrede vort Standpunkt imod den daværende Regerings og imod de to Partier, der sluttede sig om den. Er det noget, der kan bebrejdes Regeringen og Regeringspartiet, at vi fastholde, hvad vi som Opposition have kæmpet og arbejdet for i forrige Rigsdagssamling og sejret paa ved Valget den 20. Maj? Nej, det vilde snarere være at bebrejde os, dersom vi forlod det Standpunkt, som vi indtog den Gang, og som vi have Vælgernes Tilslutning til. Jeg takker derfor Venstres Ordfører, det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), fordi han paa sit Partis Vegne saa ubetinget har givet sin Tilslutning til det foreliggende Forslag.

Den samme Tak kan jeg desværre ikke rette til samtlige Ordførere for de øvrige Partier. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerbjerg) begyndte med at sige, at denne Sag ahang af, hvad Højre vilde; det var Højres Stilling til den Sag, det nu først og sidst kom an paa. Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), som derefter fik Ordet, bebrejdede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds denne Udtalelse, idet han gik ud fra, at det var Ministeriet og det ministerielle Parti, det i denne Sag kom an paa. Jeg konstaterer denne lille tilsyneladende Uoverensstemmelse mellem de to ærede Herrer, der jo ellers pleje at optræde i Fællesskab, men jeg tror oprigtigt talt ikke, at Uoverensstemmelsen er saa stor. Jeg er nær ved at tro, at det var en Arbejdets Deling mellem de to ærede Medlemmer; det var en taktisk Manøvre; den ene skulde falde over Højre, og den anden skulde falde over Venstre, for at de til syvende og sidst kunde enes i at bombardere Ministeriet og Venstre. Saa-dan forstaar jeg Situationen, og jeg har vist ikke forstaaet den helt fejl.

I øvrigt vare de ærede Medlemmer jo, da det kom til Stykket, ret enige. De vare enige om at ønske en hel Grundlovsforandring, en samlet Grundlovsrevision. Hertil skal jeg bemærke, at en samlet Grundlovsrevision er ikke noget, man løber til. Det er den største og vigtigste og vanskeligste Opgave, et Ministerium overhovedet kan sætte sig. Thi de Herrer maa ikke tro, at man, naar man gaar til en samlet Grundlovsrevision, da kan nøjes med at revidere Valgretten til Landstinget. Dette kan være et stort og vanske-